

Markering av den internasjonale Holocaustdagen

I dag minnes vi holocaust – et dystert kapittel i norsk og europeisk historie.

Få meter fra her vi står gikk flere nordmenn sine siste skritt på norsk jord – før de ble deportert til konsentrasjons- og dødsleirer.

Norske jøder fra hele landet ble rammet. Det ble også norske rom og andre minoriteter.

Konsekvensen av holocaust var skjebnesvanger for mange enkeltmennesker og familier. Det gjør sterkt inntrykk på oss alle.

Markeringen av holocaust minner oss om at demokratiet kan svikte.

Demokrati og frihet for enkeltmennesker er ikke noe vi kan ta for gitt.
Det må vi stadig kjempe for.

Vi må kjempe for friheten – mot de som ønsker å ta den fra oss.

Ytringsfrihet er nerven i vårt liberale demokrati.

Ytringsfriheten kan såre og den kan ydmyke – men vi skal heller ikke glemme *vår frihet til å kunne si imot.*

Ekstreme ideologier må bli talt imot, og må aldri få fotfeste i vårt samfunn.

Det er lett å tenke at andre verdenskrig er lenge siden.

Andre verdenskrig er historie.

Men hat og intoleranse hører dessverre ikke bare fortiden til – også i dag er medmennesker utsatt. Derfor handler ikke 27. januar bare om historien – det å minnes og markere det som har vært.

Kampen mot hets, diskriminering og hatefulle ytringer er fortsatt aktuell.

Regjeringen er bekymret for omfanget av hatefulle ytringer på bakgrunn av kjønn, etnisitet, religion, nedsatt funksjonsevne eller seksuell orientering.

Hatefulle ytringer kommer til uttrykk hver dag i sosiale medier, i nettavisenes kommentarfelt, på gata, på arbeidsplassen og i skolegården.

Hatefulle ytringer holder liv i – og skaper – fordommer.

Teknologien gjør også at vi kan nås over alt – og hele tiden.

Ingen skal ikke føle seg utrygge på grunn av sin religiøse bakgrunn.

Nazistenes handlinger overfor jøder og andre minoriteter ble planlagt og utført av mennesker.

Dette er hat demonstrert på den mest ekstreme måten.

Norske rom har, helt frem til for to år siden, visst lite om hva som skjedde med sine slektninger under andre verdenskrig.

Det kan være hardt å leve i årevis med uvisshet, om sine nære og kjære.

Historien må ikke glemmes. Den må vi lære av – fordi den aldri må gjentas.

Det er gledelig å se at flere generasjoner er representert her i dag.

Det er de som nå er barn, som må fortelle historien videre.

Vi ser dessverre at gamle fordommer kan ta nye former, og at det skjer angrep mot jødiske mål i Europa.

Mange steder føler jødene seg mer utsatte enn for få år tilbake.

Det finnes også negative holdninger til jøder i Norge.

I høst la regjeringen frem en egen handlingsplan mot antisemittisme.

Det er en del av regjeringens arbeid for inkludering og mot diskriminering og hatefulle ytringer.

Planen inneholder 11 tiltak, og gir grunnlag for en samlet og systematisk innsats mot antisemittisme fremover.

Tros- og livssynsfriheten er et viktig prinsipp, som er forankret i Grunnloven, og er en individuell rettighet for alle i Norge.

Her skal ikke mennesker føle frykt for å uttrykke sin tro og sin identitet.

Andre verdenskrig har etterlatt mange sår.

Vi kan takke dem som stod opp mot nazistenes folkemord, og som beskyttet sine medmennesker.

Alle dem som har vært villige til å ofre alt for vår frihet.

La oss aldri glemme å kjempe for våre felles verdier
respekt for enkeltmennesket og demokratiet,
respekt for ytringsfrihet og religionsfrihet.

Holocaust er det mørkeste kapitlet i Europas historie. Vi må bidra til å
holde minnene i live og lære av historien.